

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κοκκάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ούρα.

Τὸ κόκκαλα τοῦ ὄνου.

γαιδουροκοκκινούρα ἡ, ἀμάρτ. γαιδουροκοκκινούρα Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαιδούρι, τοῦ ἐπιθ. κόκκινος καὶ τοῦ οὐσ. ούρα.

Πτηνόν τι κοκκινόχρουν ἀποδημητικόν.

γαιδουροκολίνα ἡ, ἀμάρτ. γαυροκολίνα Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κολίνα. Ὅσα σύνθετα ἐκ τοῦ γαιδούρι ἔχουν ὡς πρῶτον συνθετικόν τὸ γαιδα-γαδα-γαα-κτι., ὡς γαυροκολίνα, γαδαρόκομπος, γαιδαρολάτης, γαδαροφόρτι κτι. εἶναι κατ' ἐπίδρασιν τοῦ τύπου γάιδαρος.

Κολίνα ὄνου, ἥτοι ἡ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων τοῦ ὄνου ζώνη, διὰ τῆς ὁποίας συγκρατεῖται τὸ σαμάρι εἰς τὴν ράχιν.

γαιδουροκολόκυνθο τό, ἀμάρτ. γαιδ'ρουκουλόκ' - θον Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κολοκύθι.

Εἶδος κολοκύνθης στρογγύλου σχήματος.

γαιδουρόκομπος ὁ, ΑΣακελλ. Ἐγχειρ. ἀρμενιστ. 59 καὶ 564 — Λεξ. Δημητρ. γαιδουρόκομπος ΛΠαλάσκ. Ὀνοματολόγ. 16 ΝΚοτσοβίλ. Ἐξαρτ. πλοίων 127 ἄδουροκόπος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γαδαρόκομπος Μεγίστ. γαδαρόκουδους Ἰμβρ. Λέσβ. γαυρόκομπος Κῶς γαδαόκουμπους Σαμοθρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κόμπος.

1) Κόμβος δι' οὗ δένεται ὄνος Λέσβ.: Γνωμ. Κάλλια γαδαρόκουδους παρὰ γαδαρουγύριμα (διὰ τὴν σημ. πβ. γαιδουρόδεμα) Λέσβ. 2) Ὡς ὄρος ναυτικός, στερεὸς δεσμὸς δυσκόλως λυόμενος συνενῶν δύο σχοινία Ἀθῆν. Μεγίστ. Πειρ. κ.ά.—ΑΣακελλαρ. ἔνθ' ἄν. ΛΠαλάσκ. ἔνθ' ἄν. ΝΚοτσοβ. ἔνθ' ἄν. 3) Εἶδος κόμβου Ἰμβρ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σαμοθρ.

γαιδουροκοπριά ἡ, σύννηθ. γαιδ'ρουκουπριά πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γαιδουροκουπριά Εὐβ. (Κάρυστ.) γαιδουροκοπρία Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κοπριά.

Γαιδουροκαβαλλίνα, ὁ ἰδ.

γαιδουρόκοπρο τό, ἀμάρτ. γαυροκόπρο Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κόπρο.

Γαιδουροκαβαλλίνα, ὁ ἰδ.

γαιδουρόκορμο τό, Μῆλ. γαδαρόκορμο Μεγίστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κορμί.

Μετων. ἄνθρωπος ἀγροΐκος, βάναντος, χυδαῖος. Συνών. παλαιόκορμο.

γαιδουροκορόμηλο τό, Εὐβ. (Κορυ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κορόμηλο.

Εἶδος κορομήλου.

γαιδουρόκοσμος ὁ, ἀμάρτ. γαιδαρόκοσμον Σάμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κόσμος.

Ἀνθρωποι ἀγενεῖς καὶ βάναντοι, κοινωνία πρόστυχος. Συνών. παλαιόκοσμος.

γαιδουροκουβάρα ἡ, ἀμάρτ. ἄδουροκουβάρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κουβάρα ἡ μεγεθ. τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. γαιδουροκούβαρο.

Μεγάλῃ τολύπῃ νήματος, μέγα κουβάρι.

γαιδουροκουβέντα ἡ, ἀμάρτ. γαιδουροκουβέντα Κεφαλλ. γαιδαροκουβέντα Πελοπν. (Μεσσ.) γαυροκουβέντα Κῶς.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κουβέντα.

1) Λόγος περὶ ὄνων Πελοπν. (Μεσσ.) 2) Μεταφ. λόγος αἰσχροῦ, ἀχρεῖος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀχρειογλωσσία.

γαιδουρόκουλε ὁ, Τσακων.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κουλε.

Γαιδουράγκαθο, ὁ ἰδ.

γαιδουροκούρελο τό, ἀμάρτ. γαιδουροκούρελο Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κουρέλι.

Γαιδουροκαβαλλίνα, ὁ ἰδ.

γαιδουροκόφινο τό, Κεφαλλ. γαυροκόφινο Κῶς κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κοφίνι.

Κόφινος εἰδικὸς διὰ φόρτωμα ὄνου.

* **γαιδουροκραχτάκι** τό, ἄδουροκραχτάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γαιδουροκράχτης διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άκι.

Μικρὸν παιδίον ὀδηγοῦν ὄνον.

γαιδουροκράχτης ὁ, ἀμάρτ. ἄδουροκράχτης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἄδαροκράχτης Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κράχτης.

Ὁ ὀδηγὼν ὄνον, ὀνηλάτης. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαιδουράς 1.

γαιδουρόκρυο τό, σύννηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κρύο.

Ψυχὸς δριμύ. Συνών. ψοφόκρυο.

γαιδουροκυλίστρά ἡ, Θράκ. (Κασταν. Τσακίλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κύλισι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - στρά.

Ἐκτασις τόπου μικρὰ (δηλ. ὅση ἀρκεῖ διὰ νὰ κυλισθῇ εἰς ὄνος): Μᾶ γαιδουροκυλίστρά τόπος.

γαιδουροκυλίστρα ἡ, σύννηθ. γαιδ'ρουκ'λίστρα βόρ. ἰδιωμ. γαιδουροκυλίστρα πολλαχ. γαιδουροκυλίστρι γα Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἄδουροκυλίστρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γαιδουροκ'λίστρα Κύπρ. γαιδαρουκ'λίστρα Σάμ. γαδαροκ'λίστρα Σκῦρ. γαυροκυλίστρα Κῶς.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κυλίστρα.

1) Τόπος ὅπου κυλίσονται ὄνοι σύννηθ.: Τόπος ἴσαμε γαιδουροκυλίστρα (μικρὸς) πολλαχ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γαιδουροκυλίστρα Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γορτυν. Μαζαίικ. Μάν.) Γαιδουροκυλίστρες Πελοπν. (Γύθ.) Γαιδουροκ'λίστρα Σκῦρ. Γαιδουροκ'λίστρα Κύπρ. Γαυροκ'λίστρα Κάρπ. 2) Μεταφ. τόπος ἄγονος Στερελλ. (Αἰτωλ.)—Λεξ. Δημητρ.

γαιδουροκυνηγῶ Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαιδούρι καὶ τοῦ ρ. κυνηγῶ.

Ἀναζητῶ, γυρεύω ὄνον διαφυγόντα: Γνωμ. Καλύτερα γαιδουρόδεγε παρὰ γαιδουροκυνήα (διὰ τὴν σημ. ἰδ. τὸ συνών. γαιδουρογυρεύω).